

Tryksager, men som, da de ikke kan ekspederes som Tryksager, skal laves om til Pakkeforsendelser. Det er blevet mig sagt, at man i Stedet bruger den Metode at sende dem tilbage til Afsenderne, hvad der fremkalder baade Besvær, Udgifter og andre Ulemper. Jeg vil derfor principalt henstille, om man ikke kunde gaa op til den samme Maksimumsvægt som i de internationale Forsendelser, nemlig 2 kg. Skulde det synes at være alt for skrækkeligt, vil jeg henstille, om man dog ikke i det mindste kunde sætte Maksimum til 1 kg. Jeg sagde før, at det var ikke, i alt Fald ikke i første Linie, en Portonedsettelse, jeg androg om, og naar man mener, at Hensynet til Portoen er en Hindring for at sætte Vægtgrænsen op, kan man meget let komme ud derover ved at sætte samme Porto som nu, kun saaledes, at naar Vægten naar op over 250 g, skulde Portoen fordobles eller forhøjes.

En anden Indvending, jeg har hørt fremføre, er, at man vilde gøre det alt for besværligt for Landpostbudene, idet den Vægt, de fik at bære, vilde gaa udover, hvad de kunde være tjente med. Men denne Indvending behøvede ikke med absolut Nødvendighed at have nogen Betydning, thi man kunde holde sig til den samme Regel, som man har for Pakker, hvor der er sat en Grænse for Vægten af den enkelte Ekspedition, som Landpostbudet er forpligtet til at medtage.

Brandes: Ud fra de Udtalelser, vi har hørt fra Ordførerne for de forskellige Grupper, er det ikke ganske let at spaa, hvad dette Lovforslags Skæbne vil blive, om der vil blive et Flertal for dets Gennemførelse her i Salen eller ikke. Den, som udtalte sig med mest Varme for Forslaget, var jo det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey), der talte paa de Frikonservatives Vegne. Han syntes at være villig til at tage Lovforslaget, ganske som det foreligger. Det undrer mig nu lidt. Den, der var nærmest ham i Velvillie, var det ærede Medlem, der talte for Regeringspartiet (J. Pedersen), og som vel anbefalede Forslaget, men i Virkeligheden syntes at foretrække det, der forelaa fra den højtærede Indenrigsministers Side, da Forslaget i sin Tid blev forelagt Folketinget, fremfor Forslaget i den Skikkelse, det nu har. Den Indvinding i fiskal Henseende, som Lovforslaget tilstræbte, beroede den Gang paa Lokalportoens Ændring og en Ændring i Avisportoens i al Almindelighed. Dette er jo ganske forandret af Folketinget, man er gaaet ganske bort fra begge de Ting, den højtærede Minister

foreslog. Det ærede Medlem syntes at være tilbøjelig til paa disse Punkter at give Ministeren Ret og foretrække den af ham foreslaaede Ordning for den, som blev vedtaget af Folketinget i Fjor, hvorimod han overfor den Ændring, som nu foreligger, nemlig Ændringen med Hensyn til de saakaldte anmeldte Eksemplarer af Aviser, i Virkeligheden syntes at være overordentlig kritisk overfor Forslaget. Det, som er gjort gældende til Begrundelse af denne Ændring, var jo, at Postvæsenet havde et ganske overordentligt Arbejde med disse anmeldte Eksemplarer, og at det var urimeligt, at det ikke fik nogen Betaling for dette Arbejde. Nu staar det ærede Medlem op og siger: Postvæsenet har intet Arbejde dermed, Arbejdet ligger i Virkeligheden paa Aviserne, og for saa vidt er der ikke nogen Grund til at give Postvæsenet en større Indtægt paa dette Omraade. Det ærede Medlem klagede nok noget over, at Bladene havde været ret mægtige i denne Sag, men det forekom mig, at han selv ikke var uden Interesse for, hvorledes det gik med Bladene. Det forekom mig ogsaa, at den sidste Ytring, han lod falde i den Henseende, var ret betegnende, at han derved netop ønskede at sørge for, at man, hvis dette Lovforslag blev gennemført og der senere kom en kgl. Anordning i den Anledning, da ikke fraveg de Begunstigelser, der i Øjeblikket er indrømmede Provinsaviserne. Jeg nærer ingen Tvivl om, at den højtærede Minister vil svare, at han i den Henseende vil følge det ret mægtige Medlems Vink, et Vink, der kommer fra Fyn, vil jo i Almindelighed følges af Ministeriet.

Men dette Forslag har to Sider, som ogsaa ærede Medlemmer, der har talt om denne Sag, har paapeget, nemlig en fiskal Side, en Side, der vender mod Finansministeriet, og en anden, der peger mod Indenrigsministeriet, mod det rent postal-tekniske. Dette sidste er Kodifikationen af de tidligere Bestemmelser, og hvis dette var hele Forslaget, vilde man naturligvis let kunne komme til Enighed om at tage det under velvillig Behandling her i Tinget. Det fiskale Spørgsmaal derimod har i og for sig slet ikke noget at gøre med Postloven. Man har forsøgt ved en Postlov ligesom ved andre Love at skaffe Statskassen en større Indtægt. Dette Forslag gik ind i den saakaldte Finansplan, og kun af den Grund blev det forelagt, ikke for at frembringe en anden Ordning af de postale Forhold i det hele. Derfor har det undret mig noget, at det ærede Medlem, der talte for den frikonservative Gruppe, virkelig endnu staar